

بررسی اپیدمیولوژیک کودکان تحت دیالیز صفاقی مزمن در سه بیمارستان کودکان حضرت علی اصغر(ع)، مفید و مرکز طبی از سال ۱۳۷۲ لغایت ۱۳۸۳

چکیده

زمینه و هدف: درمان شیرخواران مبتلا به نارسایی مزمن کلیه دیالیز صفاقی، همودیالیز یا پیوند کلیه می‌باشد. متاسفانه، دو روش آخر در سنین شیرخواری با مشکلات تکنیکی زیادی همراه است. لذا برای رسیدن به وزن و سن مناسب، لازم است تا شیرخواران تحت درمان دیالیز صفاقی مزمن قرار گیرند. تهیه اطلاعات ملی در اثکر کشورها، در ارتقا کیفیت مراقبت بیماران تحت دیالیز صفاقی مزمن نقش بسزایی داشته است. هدف از این مطالعه بررسی چند مرکز به منظور بررسی اپیدمیولوژیک کودکان ایرانی بود.

روش بررسی: اطلاعات کودکان تحت دیالیز صفاقی مزمن، از ۱۳۷۲ لغایت ۱۳۸۳ از سه مرکز علی اصغر(ع)، مفید و مرکز طبی کودکان به طور گذشته‌نگر استخراج شد. میزان بروز پریتوئیت و بقای بیمار محاسبه شد. از آزمون‌های آماری T-student (جهت مقایسه میانگین)، Chi square (جهت مقایسه فراوانی)، Kaplan Mayer (جهت تعیین بقا)، Cox regression (جهت تعیین فاکتورهای موثر در بقا) و Correlation (جهت تعیین ارتباط بین متغیرها) استفاده شد. $P < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

یافته‌ها: ۵۷ کودک (۲۷ دختر و ۳۰ پسر) با میانگین سنی ۳۲/۳ ماه (حدوده سنی ۱۵-۲۲/۰ ماه) در مطالعه قرار گرفتند. بیماری‌های ارشی کلیه (۱۰/۰٪)، بیماری‌های سیستیک کلیه (۲۲/۰٪)، گلومرولوپاتی اولیه (۲/۳٪)، اروپاتی (۱۴/۰٪)، دیسپلازی کلیه (۸/۰٪) و علل متفرقه یا نامشخص (۱۰/۰٪) علل نارسایی مزمن کلیه را تشکیل می‌دادند. ۹۹ کاتر دیالیز صفاقی با روش جراحی تعییه شد. شایعترین عوارض غیرعفونی، فتق و نشت مایع دیالیز صفاقی بوده است. بروز پریتوئیت ۱۴/۸۵ بیمار ماه درمان بوده است. از نظر آماری شیوع پریتوئیت با سن کمتر از ۱۲ ماه، وجود کاتر صاف تنکه‌وف، پایین بودن وزن و (Body Mass Index) BMI هنگام کاترگذاری، ارتباط آماری معنی‌داری داشته است ($P = 0.01$). نتایج کشت مایع دیالیز صفاقی در ۲۲٪ میکروارگانیسم‌های گرم مثبت، ۲۸٪ گرم منفی، ۲۰٪ کشت منفی و ۱۰٪ قارچ بوده است. بروز پریتوئیت قارچی با تعداد حملات پریتوئیت و زمان بروز اولین پریتوئیت، ارتباط آماری معنی‌داری داشته است ($P = 0.01$). میانگین بقای بیماران ۹۰/۰ سال بوده است (CI: ۹۰/۶-۱۱۶/۰٪). ۱۴٪ به دیالیز صفاقی ادامه دادند، ۸/۸٪ پیوند و ۷٪ به همودیالیز منتقل شدند. بازگشت عملکرد کلیه در ۱۰/۵٪ بیماران رخ داد. ۵۷/۹٪ کودکان فوت نمودند و ۱/۸٪ بیماران مراجعه مجدد نداشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به شیوع بالای موربیدیتی و مرگ و میر در گروه کودکان تحت دیالیز صفاقی مزمن، آموزش به والدین و پرستنل پزشکی و ایجاد تیم دیالیز صفاقی شامل پزشک، پرستار، مددکار اجتماعی، روانپزشک و متخصص تغذیه به منظور بهتر نمودن پیش‌آگهی بیماران الزامی است.

کلیدواژه‌ها: ۱- دیالیز صفاقی مزمن ۲- پریتوئیت ۳- اپیدمیولوژی ۴- کودکان ۵- عوارض

تاریخ دریافت: ۸۵/۹/۵، تاریخ بذیرش: ۸۵/۹/۲۴

I) دانشیار و فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)، بزرگراه مدرس، خیابان وحید دستگردی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران (مؤلف مسئول).

II) دانشیار و فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)، بزرگراه مدرس، خیابان وحید دستگردی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.

III) دانشیار و فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، مرکز طبی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

IV) دانشیار و فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، بیمارستان مفید، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.

V) دستیار فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)، بزرگراه مدرس، خیابان وحید دستگردی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران.

VI) استادیار و فوق‌تخصص نفرولوژی کودکان، مرکز طبی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

VII) لیسانس پرستاری، بیمارستان مفید، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران.

VIII) لیسانس پرستاری، مرکز طبی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی تهران، تهران، ایران.

دکتر نکیسا هومن I

دکتر حسن اتوکش II

دکتر عباس مدنی III

دکتر سید طاهر اصفهانی III

دکتر مصطفی شریفیان IV

دکتر معصومه محکم V

دکتر علی مهدوی VI

دکتر نعمت‌الله عطایی VII

دکتر پروین محسنی VIII

فاطمه قلی خانی VII

الهه لطیف VIII